

antage, at de selsomme Forhold og Brydninger kunne fremkomme paa Færøerne ved Fortolkningen af disse Ord, har jeg tænkt, det var bedst at henvende den høitærede Justitsministers Opmærksomhed derpaa, for at han kunde tage Forholdsregler i den Retning, saa at ikke lignende Ubehageligheder skulde affødes paa Færøerne. Jeg forudsætter tilige — hvis jeg tør haabe, at jeg har kunnet forklare mig saa tydeligt, at den høitærede Justitsminister har kunnet faae fat paa det — at han vil udtale sin Mening angaaende dette Spørgsmaal, om det ikke har været Meningen med Lovens af 1ste April 1871, naar der deri nævnes „almindelig Bei“ — at det var hele Udvalgets Mening, er givet —, at der da derved skulde forstaaes enhverformelig Bei, som ikke er affæret ved en Bom, men som Alle og Enhver uhindret kunne passere for at komme hen til dem, der bo derved, uanset, at man skal over een, to eller tre Mænds Marker, naar det kun er den eneste lovlige Bei for disse Jordbrugere, og at det skal være tilladt for Enhver, der har lovligt Grinde til de Vedkommende, at færdes paa den Bei, vel at mærke, naar man ikke udøver Jagt eller andet Ulovligt. Det er kun denne Genstilling, jeg har tilladt mig at fremkomme med ligeoverfor den høitærede Justitsminister. Jeg tror i det Hele taget, at, hvis Loven ikke skal misforstaaes, er det rigtigt, at vi, om vi ogsaa lade det staa hen for det øvrige Danmarks Vedkommende, vogte os for, at slike Misforstaaelser skulle fremadles paa Grund af et Lovforslag som det fremkomne.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal ikke indlade mig paa det det Spørgsmaal, hvorledes Loven af 1871 bør fortolkes, thi det er jo et Spørgsmaal, hvis Afgørelse vil tilfalde Domstolene. Hvad derimod angaar nærværende Lovforslag, da kan jeg kun udtale, at jeg ikke har næret nogen Tvivl om, at Udtrykket „almindelige Bei“ i § 6 maatte betyde Bei, som vare tilgængelige for Enhver, altsaa Bei, som det ikke stod den Mand, over, i og ved hvis Grund de gif, frit for at lukke, hvis det behagede ham, men Bei, som vare tilgængelige for Enhver. Jeg tror ikke heller, at der er nogen Fare for, at Ordet vil blive forstaaet anderledes; men skulde man ønske et andet og formentlig tydeligere Udtryk, vil der jo kunne stilles Ændringsforslag i den Retning. Som sagt, jeg tror ikke, at det vil være udsat for nogen Misforstaaelse paa Færøerne.

Børingen: Jeg skal kun udtale, at for det foreliggende Lovforslags Vedkommende vil der aldrig kunne finde nogen Misforstaaelse Sted af

Udtrykket „almindelige Bei“, og det vil være fuldstændig unødvendigt at stille noget Ændringsforslag desangaaende, da alle Bei paa Færøerne gaa fuldstændig eller saa godt som ubelukkende over udyrkede Marker.

D. Christensen: Ja, hvad angaar Forholdet paa Færøerne, skal jeg, som tidligere bemærket, naturligvis ikke indlade mig derpaa; men at den Udtalelse, der fremkom fra den sidste ærede Tale, skulde være en Garanti for, at Udtrykket kunde misforstaaes, fordi Beiene gaa hen over udyrkede Sodder osv., ser jeg mig ikke istand til at forstaa. Det Tilfælde, jeg her figter til, angik netop en saadan Bei, den gif hen over Marker; den var ikke fuldstændig indgravet, der var ikke Grøfter ved Siden, og det var, efter hvad jeg kan forstaa, netop det, der førte til, at Dommen faldt saaledes, at Vedkommende, som gif paa denne Bei, blev idømt en Bøde. Det er mig forresten en Fornøjelse at høre, at den høitærede Minister dog i det Hele forstaaer Begrebet „almindelige Bei“ paa samme Maade som jeg, at det maa omfatte alle de Bei, som staa aabne for Alle, og som der er uhindret Adgang til. Det er jo ogsaa det, jeg tidligere har tænkt tilligemed flere Udvalgsmedlemmer dengang, at det skulde ramme alle almindelig farbare Bei. Hvad angaar det, at stille Ændringsforslag til dette Lovforslag, er det Noget, jeg naturligvis ikke vil indlade mig paa, da der her er Tale om Forhold, som jeg er aldeles ubekjendt med.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Steenstrup: Jeg har den høierlige Stjæbne at være i et lille Udvalg angaaende Færøerne, nemlig angaaende en Lov om Ophævelse af en Bestemmelse i en Paragraf, en Lov om Gæhandel paa Færøerne. Disse Love, som nu ligge for — der er jo to, der komme lige bagefter denne — have jo haat den Stjæbne, at de have savnet Landsstingets Representant for Færøerne ved Behandlingen der. Jeg føler ikke nogen speciel Lyst til at faae med disse Love at gjøre, men skal dog paa den anden Side fremhæve, at et æret Medlem af dette Udvalg, der ikke er her tilstede idag, nemlig det ærede Medlem for Kolding